

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾, která zaručují soudní řízení „všem osobám, které se cítí poškozeny nedodržením zásady rovného zacházení“, jakož i ustanovení obsažená v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie, která zaručují každému právo „na účinnou právní ochranu [a] aby jeho věc byla spravedlivě projednána“, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v čl. 211 písm. c) Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumunský zákon č. 62/2011, který upravuje dialog mezi sociálními partnery), která stanoví, že tříletá lhůta pro podání žaloby na náhradu škody začíná běžet „ode dne, kdy škoda vznikla“, bez ohledu na to, zda žalobce věděl o vzniku škody (a o jejím rozsahu)?
- 2) Musí být ustanovení čl. 2 odst. 1 a 2, jakož i ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. c) in fine směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v čl. 1 odst. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rámcový zákon č. 330 ze dne 5. listopadu 2009 o jednotném odměňování zaměstnanců placených z veřejných prostředků), jak je vykládán rozsudkem č. 7/2019 (zveřejněným v Monitorul Oficial al României – Úřední věstník Rumunska – č. 343/06.05.2019) vydaným Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud) v řízení o opravném prostředku v zájmu zákona za okolností, kdy žalobce neměl zákonné právo požadovat zvýšení náhrady za zařazení do platové třídy v době nástupu do funkce státního zástupce po vstupu zákona č. 330/2009 v platnost, což je normativní akt, který výslovně stanovil, že platovými nároky jsou a zůstávají výlučně nároky stanovené v [uvedeném] zákoně, což má za následek platovou diskriminaci ve vztahu k jeho kolegům, a to také na základě kritéria věku, což ve skutečnosti znamená, že pouze nejstarším státním zástupcům, kteří nastoupili do funkce před lednem 2010 (kteří měli prospěch z rozsudků v období v letech 2006 až 2009, jejichž výrok byl v roce 2019 předmětem výkladu na základě rozsudku [Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud)] č. 7/2019), byly zpětně vyplaceny platové nároky (obdobné nárokům, které byly uplatněny v rámci žaloby, která je předmětem tohoto řízení), a to během měsíců prosinec 2019/leden 2020, za období 2010 až 2015, přestože v tomto období také žalobce vykonával funkci státního zástupce, vykonával stejnou práci, za stejných podmínek a ve stejné instituci?
- 3) Musí být ustanovení směrnice 2000/78/ES vykládána v tom smyslu, že brání diskriminaci pouze tehdy, je-li založena na jednom z kritérií uvedených v článku 1 této směrnice, anebo naopak tato ustanovení, případně doplněná dalšími ustanoveními unijního práva, obecně brání tomu, aby s jedním zaměstnancem bylo z hlediska odměňování zacházeno rozdílně než s jiným zaměstnancem, pokud vykonává stejnou práci, pro stejného zaměstnavatele, ve stejném období a za stejných podmínek?

(¹) Úř. věst. 2000 L 303, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 8. listopadu 2021 – ZQ v. Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Věc C-667/21)

(2022/C 95/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: ZQ

Žalovaná: Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 9 odst. 2 písm. h) nařízení (EU) 2016/679⁽¹⁾ (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „GDPR“) vykládán v tom smyslu, že lékařská služba zdravotní pojišťovny nesmí zpracovávat údaje o zdravotním stavu svého zaměstnance, které jsou podmínkou pro posouzení pracovní schopnosti tohoto zaměstnance?

2. Pro případ, že Soudní dvůr odpoví na první otázku záporně s tím důsledkem, že by podle čl. 9 odst. 2 písm. h) GDPR přicházela do úvahy výjimka ze zákazu zpracování údajů o zdravotním stavu stanoveného v čl. 9 odst. 1 GDPR: Musí být v takovém případě, jako je ten, o který se jedná v projednávané věci, dodržovány další, případně jaké podmínky ochrany osobních údajů jdoucí nad rámec ustanovení čl. 9 odst. 3 GDPR?
3. Pro případ, že Soudní dvůr odpoví na první otázku záporně s tím důsledkem, že by podle čl. 9 odst. 2 písm. h) GDPR přicházela do úvahy výjimka ze zákazu zpracování údajů o zdravotním stavu stanoveného v čl. 9 odst. 1 GDPR: Závísí v takovém případě, jako je ten, o který se jedná v projednávané věci, přípustnost nebo zákonnost zpracování údajů o zdravotním stavu dále na tom, zda je splněna alespoň jedna podmínka uvedená v čl. 6 odst. 1 GDPR?
4. Má čl. 82 odst. 1 GDPR speciální nebo obecně preventivní povahu a je nutno k tomu přihlédnout při určení výše nemohotné újmy na základě čl. 82 odst. 1 GDPR, kterou má nahradit správce nebo zpracovatel?
5. Je při určení výše nemohotné újmy, která má být nahrazena na základě čl. 82 odst. 1 GDPR, relevantní míra zavinění správce nebo zpracovatele? Může být ve prospěch správce nebo zpracovatele přihlédnuto zejména k neexistenci nebo nízké míře jejich zavinění?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Cottbus (Německo) dne 29. listopadu 2021 – Stadt Frankfurt (Oder) a FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH v. Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

(Věc C-723/21)

(2022/C 95/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Cottbus

Účastníci původního řízení

Žalobci: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Žalovaný: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Předběžné otázky

1. a. Musí být čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60/ES (¹) vykládán v tom smyslu, že všechny osoby z řad veřejnosti přímo dotčené určitým záměrem, jsou oprávněny napadnout soudní cestou porušení povinnosti

i) zabránit zhoršování kvality vodních útvarů sloužících k výrobě pitné vody,

ii) přispět ke snížení stupně úpravy potřebné pro výrobu pitné vody,

a to s odvoláním na ochranu, kterou třetím osobám skýtá zákaz zhoršování podzemních vod (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 28. května 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18 (²), bod 132 a násl., a rozsudek ze dne 3. října 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland a další, C-197/18 (³), body 40 a 42)?